

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetog Isusa Petković

60

Blato • 9. rujna 2026. • br. 3 • god. XX.

Cijena 1,50 Eura

ISSN 1846-6400

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

BL. MARIJO PETKOVIĆ - MOLI ZA NAS

Sadržaj

3 Riječ urednice

Blagdan bl. Marije Propetoga...

4 U ranjenu čovjeku prepoznavala je Kristovo lice

mons. Ivan Štironja

14 Postigla je svetost i blaženu vječnost

Spomendan bl. Marije Propetoga...

19 Blaženica nije samo slušala evanđelje, ona ga je živjela!

19 Cavtat

20 Čakovec

21 Dubrovnik

22 Ivanić-Grad

23 Metković

24 Novska

25 Osijek

26 Split

27 Subotica

28 Valpovo

29 Zagreb – Trešnjevka

30 Zagreb – Trnovčica

31 Zadar

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

32 Svečarice srebrenog jubileja

s. M. Emila Barbarić

33 »Kćeri moje, shvatite veliku potrebu svoga posvećenja!«

s. M. Jasna Crnković

s. M. Kristina Glasnović

35 »Dodite, i vidjet ćete!«

prof. dr. sc. Vladimir Dugalić

36 Preobraženje se događa u molitvi

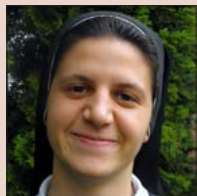
s. M. Lucija Juričić

40 Božje očinstvo u duhovnosti bl. Marije Propetoga

Molitveni kutak

sv. Franjo Asiški

42 Svevišnji, slavni Bože

s. M. Kristina Injić,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

U ovoj jubilejskoj godini o 800. obljetnici prijelaza sv. Franje pozdravljam vas ovim lijepim franjevačkim pozdravom čije ispunjenje priželjkuje svekoliko stvorenje – i čovjek i priroda – *Mir vam i dobro!*

U ljepoti ljeta, ali i žaru njegova sunca, proslavili smo 9. srpnja liturgijski spomen bl. Marije Propetoga, 24. put od njezina proglašenja blaženom u Dubrovniku 6. lipnja 2003., a za to je uzet dan njezina prijelaza u vječnost. Ove se godine navršilo 60 godina od toga blagoslovljenoga prijelaza, kad je u Rimu 1966. godine spokojno preminula, predajući dušu svome Propetom kojem je pripadala cijelim svojim bićem. Liturgijskim spomenom blaženika i svetaca nadahnjujemo se na njihovu svjedočenju evanđeoskoga života i jačamo u vlastitom vjerničkom življenju. Tako je i život bl. Marije Propetoga nadahnuće ne samo njezinim duhovnim kćerima u Družbi Kćeri Milosrđa nego i mnogim štovateljima. Propovjednici u euharistijskim slavljinama blagdana u Blatu i spomendana u Crkvi općenito, kao i deveticama ili trodnevnica uoči njih, iščitavali su u duhu liturgijskih tekstova blaženičin život kao poticaj u našem vjerničkom hodu. Tumačili su blaženičin odgovor na Gospodinov poziv i sudionike slavlja uvodili u duh i karizmu Družbe Kćeri Milosrđa, u čemu im je bila od pomoći njezina bogata pisana ostavština, od čega su dio sestre uspjele i objaviti. Tako blaženica u pouci od 7. lipnja 1943. godine poučava svoje sestre o svrsi Družbe:

»Mile kćeri i sestre moje, govorim vam u Duhu Svetom, potičući vas na vršenje naše dužnosti, naše prve i glavne svrhe: da svakim danom sve više napredujemo u ljubavi prema Bogu. Zato smo i došle u ovu družbinu svetu kuću Božju, da ga sve više ljubimo i da svoj život žrtvujemo za njegovu slavu i spasenje ljudi. Isus se prikazuje na oltaru svakoga dana, neprekidno, kao žrtva za spasenje duša, a s njim se i mi moramo svakoga dana prikazivati u svojim dužnostima kao goruće žrtve za spasenje svijeta. Svim svojim snagama i svim srcem treba da radimo za proširenje njegove svete ljubavi, da u dušama svojih bližnjih budimo krepost božanske ljubavi, imajući uvijek u svakom času pred očima ovu svoju svrhu. Dužne smo prvenstveno sve moguće učiniti da se naše sestre razare njegovom ljubavlju, a zatim i sve ostale duše, da ga tako svi bolje upoznaju i ljube.«

U tu školu euharistijske ljubavi, skrovitosti i žrtve blaženica poziva ne samo svoje duhovne kćeri, nego i sve Isusove učenice i učenike i potiče nas sve da budemo ljubav u ovom svijetu, svjedoci i svjedokinje raspetoga, uskrsloga i euharistijskoga Krista.

U ranjenu čovjeku prepoznavala je Kristovo lice

Dvadesetčetvrta proslava blagdana bl. Marije Propetoga u Blatu od 30. lipnja do 9. srpnja 2026.

Ovogodišnja je proslava blagdana bl. Marije Propetoga bila u znaku 60. obljetnice njezina rođenja za nebo i susreta s nebeskim Ocem, što je slavlju dalo posebno duhovno značenje. Svaku se večer prije svete mise u samostanskom dvorištu Kuće matice Družbe Kćeri Milosrđa uz blaženičino svetište molila krunica Blažene Djevice Marije uz promišljanja bl. Marije Propetoga, a predmolili su hodočasnici i domaći župljani, posebice djeca, prvopričesnici i drugi. Misna su slavlja, uz domaće, predslavili i svećenici iz okolnih župa otoka Korčule, koji su hodočastili sa svojim župljanima. Slavlja su započinjala procesijom u kojoj misnik nosi blaženičin relikvijar iz svetišta i postavlja ga na oltar, a na završetku slavlja vraća u njezino svetište gdje moli prigodnu molitvu i daje otpusni blagoslov. Vjernici imaju prigodu u svetištu častiti blaženičine relikvije i moliti na njezinu grobu.

Prvi dan

Euharistijsko je slavlje predvodio župnik u Lastovu don Mišo Pecotić i pozvao suslavljenike da, poput proroka Amosa, promišljaju o Božjem djelovanju u vlastitom životu, da svakog čovjeka prepoznaju kao djelo Božje ljubavi. Oluja iz evanđeoskog ulomka koja zahvaća lađu s Isusovim učenicima zahvaća i kršćane svih vremena. To su one krize, strahovi i neizvjesnosti koje i današnji Isusovi učenici svednevice doživljavaju.

Doživjeli su to i oni mornari u peruanskoj podmornici koji su spašeni iz smrtne pogibelji zagovorom bl. Marije Propetoga koju je zazvao kapetan, a Crkva je priznala nadnaravnost toga događaja i tim priznanim čudom završen je proces njezina proglašenja blaženom. Taj događaj je snažan znak da Bog i danas spašava čovjeka od njegovih životnih oluja, kad mu se s vjerom obrati. Naša je vjera često slaba i krhka, ali Isus ne

prestaje donositi mir, snagu i ozdravljenje onima koji mu se obraćaju. Pozvao je vjernike da se, po uzoru na Blaženu Djevicu Mariju i bl. Mariju Propetoga, potpuno prepuste Božjoj volji i s povjerenjem predaju Gospodinu sve svoje brige i poteškoće. Molitvu prije mise predvodili su članovi dječjeg župnog zbora »Stope« i prvopričesnici, a liturgijsko pjevanje zbor »Petrovo uho« iz crkve sv. Petra Ribarskog u Ublima.

Drugi dan

Predvoditelj euharistijskoga slavlja župnik župe sv. Marka evanđelista u Korčuli don Josip Mudri u uvodu je pozvao vjernike na iskreno preispitivanje vlastitoga odnosa s Bogom i toga što Gospodin želi sa svakim od nas, što nam želi dati i na što nas poziva. Iz takovog osluškivanja Božje volje živjela je i bl. Marija Propetoga koja je u svemu otkrivala Božji naum i vjerno ga slijedila. Tumačeći evanđeoski odlomak o Isusovu dolasku u gadarski kraj i susretu s dvojicom opsjednutih kazao je da nas Božja riječ suočava s pitanjima o autentičnosti naše vjere. Gospodin uvijek vidi one koje je društvo odbacilo i zaboravilo, a on im prilazi, prepoznaje njihovu patnju i donosi oslobođenje. Grobnice iz evanđeoskoga izvještaja postaju slika svega onoga što čovjeka zarobljava i udaljava od života u punini, ali i slika ljudi od kojih odvrćamo svoj pogled. Zlodusi prepoznaju Isusa kao Sina Božjega, a stanovnici gadarskoga kraja ostaju zarobljeni brigom za vlastiti imetak. Umjesto radosti zbog oslobođenja dvojice ljudi, važnija im postaje izgubljena imovina. Zato mole Isusa da ode. U tome je kušnja svakog vremena, opasnost da ljudsko srce više prione uz prolazno nego uz Boga i da zbog zemaljskog imetka zatvori vrata njegovoj milosti. Osluškujući njegov glas, bl. Marija Propetoga nije tražila sigurnost

nost, ugled ni bogatstvo ovoga svijeta, nego je u poniznosti srca nastojala otkriti što Bog želi od nje i prepoznala je poziv koji joj je Gospodin uputio te mu velikodušno odgovorila.

Na završetku je pozvao okupljene da dane devetnice ne promatraju samo kao pripremu za blagdan, nego kao milosno vrijeme duhovne obnove, da svakoga dana iznova traže Božju volju, da u svjetlu evanđelja prepoznaju ono što ih udaljava od Gospodina i da poput bl. Marije Propetoga hrabro odgovore na njegov poziv. Samo život prožet vjerom, molitvom i djelotvornom ljubavlju može postati put koji vodi prema svetosti i vječnom zajedništvu s Bogom.

Treći dan

U ozračju duboke pobožnosti bl. Mariji Propetoga hodočastili su župljani župe sv. Martina iz Zrnova, sa svojim župnikom don Jerkom Banom, a liturgijsko je pjevanje predvodio njihov zbor mladih. Predslavitelj je pozvao vjernike da s vjerom pristupe Gospodinu koji i danas želi liječiti, opraštati i obnavljati ljudska srca. Kad je ozdravio uzetoga, najprije mu je oprostio grijehe. Time potvrđuje svoju božansku vlast opraštanja i ozdravljanja. Božja se ljubav očituje u prihvaćanju čovjeka, kakav god da jest. Bog ne čeka čovjekovu savršenost da bi mu iskazao svoju blizinu, nego mu prvi dolazi u susret svojom milosrdnom ljubavlju. Nadahnuti primjerom bl. Marije Propetoga vjernici su obnovili svoje pouzdanje u Božje milosrđe, svjesni snage susreta s Kristom, izvorom svakog mira, utjehe i spasenja.

Četvrti dan

Don Robert Karačić, župnik župa u Račišću i Pupnatu, hodočastio je sa svojim župljanima u blaženičino svetište i predslavio svetu misu u kojoj je liturgijsko pjevanje predvodio župni zbor iz Pupnata. U homiliji je govorio o važnosti zajedništva u životu vjernika. Podsjetio je da Toma apostol nije bio prisutan kada se Isus prvi put ukazao učenicima, ali je upravo u zajednici apostola doživio osobni susret s Uskrslim. To iskustvo pokazuje da se vjera ne živi izolirano, nego u zajedništvu Crkve koja je pozvana svjedočiti Krista raspetoga i uskrsloga. Tomina sumnja i potraga za istinom nije bila izraz odbacivanja Boga, nego iskrene čežnje za susretom s njim. Upravo zato Tomina nevjera postaje put prema snažnoj i osobnoj vjeri koja će ga učiniti hrabrim navjestiteljem Evanđelja.

Ni današnji vjernici nisu svojim očima vidjeli Isusa, a ipak vjeruju da im je on blizak i prisutan u njihovu životu. Svjedoči nam to i bl. Marija Propetoga koja je pokazala da se isplati poći za Kristom i potpuno mu povjeriti vlastiti život. Njezina se vjera očitovala u djelima ljubavi, služenja i požrtvornosti, čime je svakom vjerniku ostavila primjer kako da djelima svjedoči komu je povjerovao. Molitva, euharistija i zajedništvo i ove su večeri posvjedočili trajnu živost duhovne baštine bl. Marije Propetoga među svojim narodom.

Peti dan

Euharistijsko je slavlje predvodio vlč. Mario Tošić, župnik župa Smokvice i Čare, uz sudjelovanje župnog zbora mladih »Stope« iz Blata. U svojoj je propovijedi na jednostavan, ali duboko životan način, približio Kristovu poruku: »Dođite k meni svi umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti.« Umor je sastavni dio čovjekova života: umorne su majke koje se daruju obiteljima, očevi koji traže put do svoje djece, bake i djedovi koji prenose mudrost, mladi koji stoje pred životnim odlukama, kao i oni koji su svoj život posvetili Bogu – svećenici, redovnici i redovnice. Upravo takvima Isus upućuje svoj poziv. Evanđelje ne govori o ljudima koji sve mogu i sve znaju, nego o malenima, onima koji priznaju svoju potrebu za Bogom. U svijetu koji nameće sliku savršenstva i neprekidne snage, Krist otvara put poniznosti i povjerenja. I ovaj je susret pokazao da molitva prožeta ljubavlju, povjerenjem i nutarnjom sabranošću postaje izvor preobrazbe života i siguran put prema svetosti.

Šesti dan

Već se uvriježilo da u nedjelju u devetnici misno slavlje bude prijedodne i da ga u blaženičinu svetištu predvoditi don Željko Kovačević, župnik župe Svih svetih u Blatu, a liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor. Uz okviru toga slavio se i sakrament bolesničkoga pomazanja za sve potrebite. Premda se bolest često povezuje samo s tjelesnom nemoći, stvarnost ljudskoga života pokazuje da svatko nosi neke rane, slabosti i terete. Svatko je obilježen posljedicama grijeha koji ostavljaju tragove na srcu, u međuljudskim odnosima i u životnim odlukama. Upravo zato Kristov poziv nije upućen samo bolesnicima nego svakom čovjeku koji osjeća težinu vlastite ograničenosti. Božja ljubav ne napušta čovjeka ni onda kada prolazi kroz najteže trenutke. Čovjek često ugrožava vlastiti život i svoje dostojanstvo padovima u grijeh, ali Bog nikad ne odustaje od njega. Po krštenju nam daruje dostojanstvo svoje djece i poziva nas da ga s povjerenjem nazivamo Ocem. Zato je važno iznova se pitati kako koristimo darove koje nam je povjerio i jesmo li dopustili da njegova milost oblikuje naš život. Bolest, starost i nemoć ne moraju biti samo iskustva gubitka, nego mogu postati mjesta blagoslova. U njima čovjek otkriva vlastitu potrebu za Bogom, ali i poziv da svoju patnju sjedini s Kristom koji poziva: »Učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca.« Snaga vjere ne očituje se samo u liturgijskoj molitvi, nego i u bratskoj blizini, susretu i dijeljenju radosti s drugima.

Sedmi dan

Svojoj su blaženici hodočastili župljani iz Vele Luke i članovi Franjevačkoga svjetovnog reda, a euharistijsko je slavlje predslavio njihov župnik don Hrvoje Katušić, dok je liturgijsko pjevanjem predvodio župni zbor »Don Ivo Oreb«. U središtu propovijedi bile su dvije evanđeoske zgrade, ona o ozdravljenju žene koja je dvanaest godina bolovala od krvarenja, a druga o vraćanju u život Jairove kćeri. Bila su to dva Isusova čuda. Ni jednoj od tih žena više nije bilo ljudske pomoći. Upravo tamo gdje prestaje ljudska logika, Isus očituje svoju božansku moć i objavljuje da Božja riječ uvijek ima posljednju riječ. Tako je i bl. Marija Propetoga posredovala Božju riječ, tamo gdje više ljudske pomoći nije moglo biti i Bog je po njoj i njezinoj vjeri posredovao život i zdravlje potrebitima. Njezina svetost nije se očitovala u velikim riječima, nego u spremnosti da se približi onima kojima je nedostajalo ljubavi, prihvatanja i nade. U ranjenu čovjeka prepoznala je Kristovo lice i služeći takvima postala vjerodostojna svjedokinja Evanđelja. Njezin je otac Antun, kao imućan Blaćanin, sagradio crkvu

Gospoje Karmelske u Poplatu. Iako je to veliko i vrijedno djelo, ipak je njegova najveća ostavština vjera koju je prenio svojoj kćeri, našoj blaženici. Upravo po njoj i njezinu svetu životu njegovo djelo nastavlja donositi plodove koji nadilaze svako materijalno bogatstvo.

Osmi dan

Euharistijsko je slavlje predvodio don Željko Batinić, župni vikar župe Svih svetih u Blatu, a liturgijsko je pjevanje predvodio dječji župni zbor »Stope«. Uvodno je kazao da se eto »korak po korak, stopu po stopu« stiglo i do osmog dana devetnice, a osam u kršćanskoj simbolici označava puninu i uskrsnuće, dan novoga stvaranja. U propovijedi je kazao da je Krist, koji vidi narod kao ovce bez pastira pa mu šalje svoje učenike, isti onaj Krist koji je oblikovao srce bl. Marije Propetoga i poveo je putem potpunoga predanja u njegovoj službi. Njezin je pogled bio uvijek uprt u Propetoga. Živeći pod zaštitom Kristova križa, ostavila je poruku koja i danas snažno odjekuje: »Pogledajte Isusa na križu. Jeste li i vi spremni sve ostaviti kao i on?« U tom je pitanju srž njezina poziva i njezina nasljedovanja Krista. Ona je sva djelo Božjega milosrđa, jer svoje poslanje nije gradila vlastitim snagama, nego je dopustila Bogu da djeluje po njezinu životu. I ona je dokaz da Bog ne prestaje pozivati i slati nove radnike u svoju žetvu. Svaki je vjernik pozvan živjeti u duhu siromaštva koje srce oslobađa od navezanosti jer nije čovjek taj koji čini velika djela, nego Bog koji po njemu djeluje.

Poslije mise je do ponoći uslijedilo klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom, organizirano po skupinama u kojima su sudjelovali: Kćeri Milosrđa, župni zbor i članovi Franjevačkoga svjetovnog reda, mladi i »Stope«, župne molitvene zajednice, župne bratovštine i članovi HGU-a sv. Vincenca, neokatekumeni i drugi vjernici kojima je to bilo moguće. U tišini blaženičina svetišta, pred Presvetim, bilo je lijepo susresti se s Gospodinom i zahvaljivati mu za sve darove, a posebice za dar naše blažene Blajke.

Deveti dan

Uočnica blagdana bl. Marije Propetoga ima nekoliko događanja koja su postala tradicija. Jedna od njih je da načelnik Općine Blato položi vijenac na blaženičin grob, iskazujući tako u ime cijele zajednice poštovanje i zahvalnost prema svojoj znamenitoj sumještanki. U procesiji se potom ide od svetišta do blaženičine rodne kuće, a u njoj sudjeluju bratimi obiju blatskih bratovština, sestre Družbe Kćeri Milosrđa, župni zbor, svećenici i blaženičini štovatelji, a troje djece iz vrtića »Marija Petković« nose vijenac kojega se položi uz spomen-ploču na rodnoj kući.

Prije svete mise, koju je predslavio mjesni župnik don Željko Kovačević, otpjevana je Prva večernja svetkovine koja je uvela u neposrednu proslavu blaženičina blagdana, dajući cijelom slavlju posebno liturgijsko i duhovno ozračje. Misnik je kazao da Božja riječ pred vjernike stavlja snažan poziv na poslanje, svjedočenje i odgovornost za bližnje. Svaki je kršćanin pozvan biti Kristov svjedok u svakodnevnom životu, jer se vjera ne očituje samo riječima nego i spremnošću da se prepoznaju potrebe ljudi oko nas, sasluša ih se i utješi, bude se blizu osamljenima i obeshrabenima. Krist svojim učenicima daje snagu da nadvladaju zlo pa tako i današnji vjernik može osjetiti Božju blizinu kada svoje pouzdanje i životne borbe povjere Gospodinu. Te dimenzije evanđeoskoga poziva – služenje potrebnima, izlazak ususret čovjeku i pouzdanje u Božju snagu – svjedočila je i bl. Marije Propetoga.

Župnik je u ime Družbe Kćeri Milosrđa zahvalio svima koji su svojim radom, zauzetošću i darovima pridonijeli organizaciji devetnice i proslavi blagdana i pozvao na agape u samostanskoj dvorani.

Blagdan

Jutarnju misu u blaženičinu svetištu predslavio je don Ante Luketić, a pjevanje su predvodile sestre Kćeri Milosrđa iz blatske zajednice. Prije podnevno euharistijsko slavlje predvodio je župnik u Čilipima don Josip Barišić, a pjevanje je predvodio zbor mladih »Stope« iz Blata.

Prije središnjega euharistijskoga slavlja na Plokati, trgu ispred župne crkve, izveden je Blatski tanac i viteška igra Kumpanjija. Misu blagdana predslavio je porečki i pulski biskup Ivan Štironja, a slavlje je započelo ophodom iz blaženičina svetišta. U njemu su već ustaljenim redoslijedom sudjelovale razne skupine sudionika, a relikvijar s blaženičinim relikvijama, koji je biskup nosio u ophodu, položen je na oltar i po završetku slavlja vraćen u svetište.

Liturgijsko su pjevanje predvodili župni zbor Svih svetih i dječji župni zbor »Stope«. U ime Organizacijskog odbora mjesni župnik don Željko Kovačević zahvalio je svim sudionicima proslave blagdana bl. Marije Propetoga.

***Postigla je svetost i blaženu vječnost
Propovijed mons. Ivana Štironje, biskupa
porečkog i pulskog na misi blagdana
bl. Marije Propetoga u Blatu, 9. srpnja 2026.***

Draga braćo svećenici, poštovane sestre redovnice, dragi hodočasnici, braćo i sestre u Kristu!

Danas nas je Gospodin okupio oko svoga oltara kako bismo proslavili svetkovinu bl. Marije Propetoga, utemeljiteljice Družbe Kćeri Milosrđa. Promatrajući lik ove divne blaženice ne možemo ne poželjeti da svako mjesto, selo i grad, da svaka obitelj ima ovakvu osobu koja ujedinjuje i spaja dobrotu i ljubav, vjeru i nadu, duhovnu i fizičku ljepotu.

Sve je počelo onoga trenutka kada je mala Marija Petković dopustila da njezin život u potpunosti zahvati Kristova ljubav. Ta je Kristova ljubav ponajprije bila nazočna u srcima njezinih

roditelja koji su, ljuljajući u kolijevci malu Mariju, u svojoj obitelji njihali i Krista kojemu su predali svih devetero svoje djece. Da, dragi roditelji, ako želite usrećiti i osigurati svoju djecu, već u njihovu kolijevku stavite maloga Isusa, da raste s njima. S njim se najbolje raste i s njim se postižu najveći uspjesi i prava sreća.

Molimo danas zagovor bl. Marije Propetoga posebno za naše obitelji; da svaka naša obitelj bude mali Nazaret, mjesto u kojem Krist ima prvo mjesto; mjesto u kojem se njeguje povjerenje, gdje djeca uče ljubiti Boga i ljude; mjesto u kojem se poštuje život od naravna začeca do naravne smrti; mjesto u kojem roditelji svakoga dana iznova otkrivaju da je kršćanska ljubav najljepši put svetosti.

Neka majke budu odraz nježnosti Blažene Djevice Marije, a očevi odraz vjernosti sv. Josipa! Djeca i mladi neka napreduju u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i kod ljudi (usp. Lk 2,52).

Svaka je svetkovina svetaca prije svega slavlje Božje moći i Božjega djela. Svetkovina ni-

je slavlje ljudske veličine, nego slavlje beskrajne Božje veličine i milosti koja u ljudskom srcu može učiniti čudesna djela. Zato danas zahvaljujemo Gospodinu što je u skromnoj djevojci iz ovoga mjesta zapalio oganj ljubavi koji nije ostao zatvoren u jednom srcu ni u jednoj zajednici, nego se proširio preko mora i kontinenata, zahvaćajući desetke tisuća života.

Kada je sveti Ivan Pavao II. 6. lipnja 2003. godine u Dubrovniku proglasio Mariju Propetoga blaženom, rekao je da je njezin život bio »sjajno svjedočanstvo bezgraničnoga pouzdanja u Boga i djelotvorne ljubavi prema bližnjemu«. Te dvije stvarnosti – potpuno pouzdanje u Boga i potpuno darivanje čovjeku – sažimlju njezin život i ujedno sažimlju današnja liturgijska čitanja.

Pročitana Riječ Božja kao da pred nas stavlja duhovni portret bl. Marije Propetoga. Prvo čitanje donosi poznati hvalospjev »ženi vrsnoj« (Izr 31,10-13; 19,20;30-31). U biblijskoj tradiciji to nije samo pohvala vrijednoj kućanici. To je opis žene čiji je život prožet mudrošću koja do-

lazi od Boga. Za takvu ženu Sveto pismo kaže da joj se može vjerovati, da neumorno radi. Ali najljepše riječi glase: »Siromahu dlan svoj otvara, ruke pruža nevoljnicima.«

Koliko je samo puta ta riječ postala tijelom u životu bl. Marije Propetog! Njezine su ruke bile ruke sklopljene u znak molitve. No istodobno bile su to ruke koje su marljivo i teško radile, rane previjale, prihvaćale napuštenu djecu, gradile škole, sirotišta i zajednice. Ruke koje su pokazivale da kršćanska ljubav nije osjećaj nego služenje.

Današnje društvo često mjeri čovjeka po uspjehu, položaju ili bogatstvu. Isus mjeri drukčije. On pita: komu si otvorio svoje srce? Tko je zahvaljujući tebi osjetio da ga Bog voli i da ga nije zaboravio? Blažena Marija Propetoga upravo je tako živjela Evanđelje.

U psalmu 34. pjevamo: »Hvali, dušo moja, Gospodina!« Ovo nije samo pripjev današnje liturgije, nego je, slobodno možemo reći, životno geslo naše blaženice. Tko čita njezina pisma, dnevničke i duhovne spise, primjećuje nešto ču-

desno. I kada piše o poteškoćama, i kada govori o siromaštvu zajednice, i kada opisuje bolesti ili nerazumijevanja, uvijek se vraća zahvalnosti.

Tako što može samo osoba koja je duboko iskusila da Bog vodi njezinu povijest. Njezino pouzdanje nije bilo naivni optimizam jer je dobro poznavala križ. Proživjela je ratove, siromaštvo, bolesti, nerazumijevanja, selidbe i mnoge ljudske poteškoće. Ali ništa od toga nije moglo ugasiti njezinu vjeru, njezinu nadu i ljubav utemeljenu na Evanđelju. Zato je mogla živjeti riječi psalma: »Tražio sam Gospodina i on me usliša.«

Ova bi poruka dobro došla svima nama, svim ljudima našega vremena. Živimo u svijetu prepunu tjeskobe i nemira. Nerijetko susrećemo ljude koji se boje budućnosti, usamljenosti, bolesti, raznih životnih nesigurnosti. Ljudi nerijetko traže oslonce koji se lako ruše. Blažena Marija Propetoga podsjeća nas na to da je jedini i siguran oslonac Isus Krist, raspeti i uskrsli.

Drugo čitanje iz Poslanice Kološanima (3,12-17) snažno otkriva tajnu njezine svetosti.

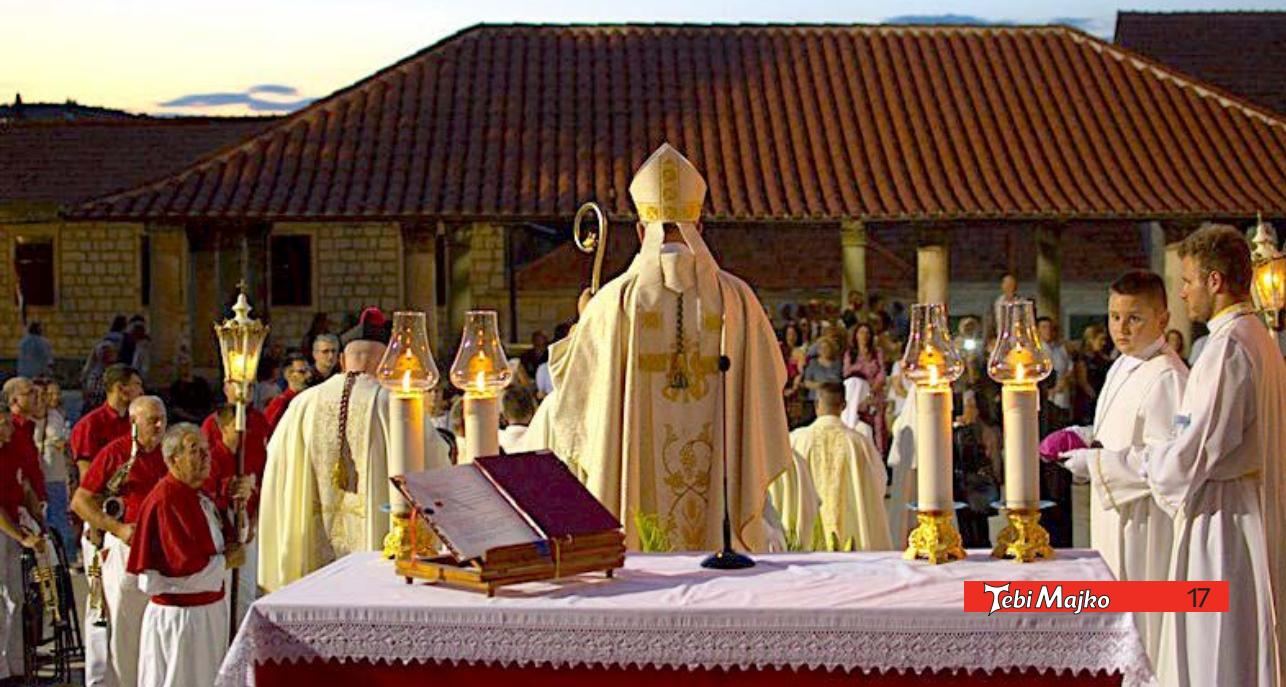
Sv. Pavao ne govori o izvanrednim karizma niti o velikim čudesima. On navodi ono što se doima običnim: milosrđe, dobrotu, poniznost, blagost, strpljivost, praštanje. A onda dodaje: »Povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva.«

Ovaj bi program dobro došao svakom vremenu pa i ovom našem, svakom čovjeku, napose nama kršćanima. Naša je kultura sklona diviti se velikim postignućima, no Evanđelje se divi Božjoj ljubavi. Blažena Marija Propetoga nije postala blaženom zato što je osnovala redovničku zajednicu i bila poglavarica, što je izvršila visoke škole ili zato što je obišla puno svijeta. Postala je blaženom zato što je dopustila Kristu da s pomoću njezina srca ljubi braću i sestre. Naše djelovanje samo po sebi ne spašava svijet. No, kada Krist djeluje u nama i s pomoću nas, tada i najmanje djelo poprima vječnu vrijednost. Zato je sv. Ivan Pavao II. rekao da njezina baština nije samo redovnička ustanova nego stil života koji svakoga vjernika po djelima ljubavi poziva na svetost.

Draga braćo i sestre, u središtu današnjega Evanđelja (Mk 10,17-27) nalazi se susret Isusa i bogata mladića. Mladić dolazi k Isusu s pitanjem koje ga muči: »Što mi je činiti da baštinitim život vječni?« Mladić je dobar čovjek. Vrš zapovijedi, pobožan je, pošten i moralan. Evanđelist bilježi divnu misao: »Isus ga pogleda, zavoli ga.«

Prije svakoga Isusova zahtjeva stoji ljubav. Isus nikada ne traži od nas da nas ošteti. On je uvijek na čovjekovoj strani, s pogledom u vječnost, tamo gdje se dijele najveće nagrade. Zato kaže mladiću: »Idi, prodaj što imaš, podaj siromasima, pa dođi i idi za mnom.« Mladić odlazi žalostan. Zašto? Zato što je imao veliko bogatstvo. No, možda bi bilo točnije reći da je bogatstvo imalo njega. Svoju dušu je predao prolaznim i jeftinim stvarima.

Ovo Evanđelje nije samo priča o bogatstvu. Svaki čovjek ima nešto čega se teško odriče. To može biti vlast, ugled, sigurnost, karijera, osobno mišljenje, ponos, navike – koje ponekad mogu biti i pobožne, naizgled kršćanske. Isusovo je

pitanje uvijek isto: Što te priječi da me potpuno slijediš, da u potpunosti daruješ svoje srce meni i mojoj Crkvi, kojoj sam glava? Ovo je pitanje osobito važno za vas, dragi mladi. Na ovo je pitanje bl. Marija Propetoga odgovorila cijelim svojim životom. Ona nije dala Kristu samo dio života, nego mu je dala sve, poput onoga dječaka s pet kruhova i dvije ribice (usp. Iv 6,1-15). I upravo zato nije izgubila ništa. Primila je stotruko više. I život blaženih. Ušla je u radost koju svijet ne može dati. Stekla je duhovnu obitelj koja i danas živi na više kontinenata. Našla je mjesto u srcu Crkve. Postigla je svetost i blaženu vječnost.

Na kraju Evanđelja učenici postavljaju pitanje koje i mi nerijetko nosimo u sebi: »Pa tko se onda može spasiti?« Isus odgovara: »Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!« To je možda najljepša rečenica današnje svetkovine. Da je netko početkom 20. stoljeća promatrao mladu djevojku Mariju Petković, teško bi mogao zamisliti da će njezina mala zajednica jednoga dana naviještati Evanđelje u Europi i Latinskoj Americi, služiti na različitim kontinentima i biti znak Kristove ljubavi tolikim ljudima. Ljudima je to bilo gotovo nemoguće, ali Bogu nije. Ovo je poruka i nama. Možda netko od vas, dragi hodočasnici, trpi zbog raznih obiteljskih poteškoća; možda netko moli za obraćenje svoga djeteta, muža ili roditelja. Možda netko već dugo živi s bolešću ili razočaranjem, možda netko misli da više nema izlaza. Blažena Marija Propetoga poručuje: Ne mjeri Božje mogućnosti svojim ljudskim iskustvom. Bog uvijek može više.

Drage sestre Kćeri Milosrđa! Današnja je svetkovina vaš poseban dan. Karizma koju ste primile nije samo uspomena na vašu blaženu utemeljiteljicu. Ona je živi dar vama, ali i cijelom njezinu rodnom mjestu Blatu, cijeloj Korčuli, ovoj biskupiji, domovini Hrvatskoj i cijeloj Crkvi. Svaka vaša zajednica, vrtić i škola,

bolnica i ne znam koje sve radno mjesto, svaki vaš osmijeh darovan djetetu ili bolesniku, nastavlja ono što je započela vaša majka utemeljiteljica. Najljepši spomenik bl. Mariji Propetoga nisu kameni kipovi, nego vaše zajednice kada žive radost Evanđelja. To su vaša otvorena vrata, to su vaše ruke koje služe, to su vaša srca koja ljube, duše koje vjeruju i nadaju se.

I svima nama, braćo i sestre, ova svetkovina postavlja jedno jednostavno pitanje: Kada bi netko po našem životu trebao zaključiti tko je Isus Krist, bi li mogao prepoznati njegovu ljubav? Upravo je to svetost! Svetost nije biti savršen bez pogreške, nego dopustiti Kristu da s pomoću našega života nastavi ljubiti braću ljude, osobito one koji su u potrebi.

Bogoljubni vjernici! Blažena Marija Propetoga nije ostavila veliko bogatstvo niti političku moć. Nije ostavila glasovita djela ljudske mudrosti. Ostavila je ono što jedino ostaje zauvijek: vjeru koja se pouzdaje, nadu koja ne malakše i ljubav koja se daruje.

Neka po njezinu zagovoru Gospodin i svi nama udijeli milost da jednoga dana možemo čuti iste riječi koje je ova »vrsna žena« cijelim životom željela čuti: »Valjaš, slugo dobri i vjerni! Uđi u radost Gospodara svoga.« Blažena Marijo Propetoga, moli za nas. Amen.

Blaženica nije samo slušala evanđelje, ona ga je živjela!

Proslava spomendana bl. Marije Propetoga 2026.

Nakon što je, sad već sveti, papa Ivan Pavao II. Mariju Propetoga proglasio blaženom 6. lipnja 2003. u Dubrovniku za njezin liturgijski spomen uzet je 9. srpnja, što je dan njezina prijelaza u vječnost, 1966. godine u Rimu. Otad se u njezinu rodnom Blatu taj dan slavi kao blagdan, a u ostatku Crkve kao spomendan. U Blatu se od tada slavi devetodnevna priprava uoči blagdana, a uoči spomendana u raznim se mjestima slavi trodnevnica, ponegdje i devetnica, ili pak sam spomendan, ponešto svečanije u mjestima gdje djeluju ili su prije djelovale blaženičine duhovne kćeri ili pak njihovi suradnici Poslanici Milosrđa i Biseri Očeva milosrđa.

Cavtat

Župa sv. Nikole u Cavtatu trodnevnicom se pripravljala na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga. Svagdanjoj svetoj misi koju je predslavio župnik don Mate Karamatić prethodila je molitva krunice Blažene Djevice Marije i litanije bl. Marije Propetoga koje su predmolile blaženičine duhovne kćeri s. M. Terezija Kvetek i s. M. Domagoja Marić. Ovom smo trodnevnicom zahvaljivali Bogu na svetom životu bl. Marije Propetoga i u njezin zagovor preporučivali svoje potrebe i naših obitelji, naše župe i naroda i cijeloga svijeta. Posebno smo molili za sedamnaestogodišnjeg mladića stradaloga u prometnoj nesreći, a njegova je slika bila izložena uz blaženičinu sliku ispred oltara, na kojem su bile i njezine relikvije.

U misi spomendana uz našega je župnika suslavio i fra Ilija Stipić iz franjevačkoga samostana Gospe od Snijega u Cavtatu. Župnik je propovijedao o blaženičinu svetom životu, blagoslovljenu čvrstom vjerom, poniznošću, blagošću i nadasve strpljivošću u raznim nedaćama. Otišla je spokojno u Očev dom prije 60 godina u Rimu. Nadahnjujući se na blaženičinu životu, sve nas je zapitao: »Što nama nedostaje da budemo bolji?« Čini se da nam ništa ne nedo-

staje, nego da imamo sve, ali nemamo ona životna zadovoljstva kakva je imala naša blaženica. Stoga nas je pozvao da joj se utječemo u zagovor u svim svojim nezadovoljstvima, da prepoznamo Božju volju za sebe, da je prihvatimo i počnemo s njom surađivati, upravo onako kako je to u svemu činila naša bl. Marija Propetoga.

Na završetku slavlja s. Domagoja je zahvalila svim sudionicima u proslavi spomendana utemeljiteljice Družbe Kćeri Milosrđa, posebice župnom zboru i ministrantima – od kojih su neki bili i polaznici Dječjeg vrtića »Marijin Dom« koji vode blaženičine duhovne kćeri – te svećenicima i župljanima, kao i vjernicima iz okolnih župa te načelniku općine Konavle Boži Lasiću. Neka nam svima bl. Marija Propetoga bude pouzdanom zagovornicom u svim našim potrebama.

s. M. Domagoja Marić

Čakovec

Misu spomendana bl. Marije Propetoga sestre Družbe Kćeri Milosrđa u Čakovcu slavile su s brojnim vjernicima naše župe sv. Nikole biskupa, a predslavio ju je župnik fra Filip Đurđević, gvardijan franjevačkoga samostana u Čakovcu koji je svojom radošću i vedrinom izmamio osmijeh i djece i nas odraslih. Svakoga je od nas potaknuo da se upita: »Kad bi me Isus danas pogledao, što bi rekao da mi nedostaje?

Koju me navezanost poziva ostaviti? Na koji me korak vjere poziva da se odvažim?« I uputio nas je da molimo blaženičin zagovor u traženju odgovora na ta pitanja. I da uvijek budemo svjesni toga da Gospodin, prije nego išta od nas traži, on nas ljubi. Njegov poziv nije teret nego put prema slobodi, a svetost počinje upravo malim svakodnevnim odlukama. Tako je i bl. Marija Propetoga cijeli svoj život posvetila služenju najsiriromašnijima – djeci i bolesnima. Njezino srce postalo je veliko jer ga nije zadržala samo za sebe. Ona nije samo slušala evanđelje, ona ga je živjela. Neka nas ona nauči da Krista ne slijedimo polovično, nego cijelim srcem.

Sestre Družbe Kćeri Milosrđa i odgojiteljica Ksenija Mak pripremile su djecu iz vrtića »Marija Petković« na sudjelovanje u misi, a ove se godine od vrtića oprostilo osmero djece, uz razmjenu darova, zahvala i puno lijepih želja. U franjevačkoj jubilejskoj godini, o 800. obljetnici smrti sv. Franje, kao i 60. godišnjici smrti bl. Marije Propetoga imali smo prigodu častiti njihove relikvije. U franjevačkom duhu se nastavilo i naše druženje poslije misnoga slavlja.

Žaneta Božić, župna suradnica

Dubrovnik

Na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga u katedralnoj župi Gospe Velike u Dubrovniku pripremali smo se trodnevnicom u kojoj se prije svete mise molila krunica s blaženičinim razmatranjima o otajstvima, a misno je slavlje sva tri dana predvodio župni vikar don Ivan Galjuf. Liturgijsko je pjevanje prvoga dana predvodila Maja Marušić, drugoga katedralni zbor mladih pod vodstvom Krešimira Butigana, a trećega voditeljica Dječjega katedralnog zbora i Dječjega zbora župe sv. Andrije Luce Čatić. Biseri Očeva milosrđa su prvoga dana trodnevnice izveli igrokaz »Oluja na moru«, prikaz čudesnoga događaja iz života bl. Marije Propetoga. Drugoga je dana nakon svete mise bilo klanjanje križu, a trećega euharistijsko klanjanje tijekom kojih su odabrane misli iz blaženičine pisane ostavštine čitale Poslanice Milosrđa, članice molitvene skupine žena koju predvodi s. M. Veronika Dunatov.

Euharistijsko je slavlje spomendana predslavio dubrovački biskup Roko Glasnović i kazao da je bl. Marija Propetoga shvatila da je pravo bogatstvo u pripadanju Kristu i zato je mogla ostaviti mnoga bogatstva, a osjećati da ništa nije izgubila. Naprotiv, upravo je tada pronašla radost koju joj nitko nije mogao oduzeti. To je paradoks Evanđelja koji ni danas nije izgubio svoju snagu: ono čega se iz ljubavi prema Kristu odrekamo, nikada nije izgubljeno; ono što iz ljubavi darujemo, uvijek se vraća preobraženo u život, u radost, u mir. Sveci su ljudi iz našega susjedstva, ljudi koji su dopustili da ih Božja milost mijenja iz dana u dan. Naša blaženica nije tražila vlastitu slavu nego volju Božju. Nije gradila svoje kraljevstvo nego Božje. Nije živjela za sebe nego za Krista i za ljude koje joj je povjerio. Svojim sestrama je ostavila poticaj koji vrijedi i danas: budite poslušne, ponizne i

skromne poput Blažene Djevice Marije. Neka svako vaše djelo bude prožeto milosrđem kako bi ljudi, gledajući vaš život, mogli reći: »Božje se milosrđe utjelovilo u njima.« Neka svako vaše djelo bude prožeto milosrđem. To nije poziv samo redovnicama, to je poziv svakome od nas. Neka i nas njezin primjer ohrabri da se ne bojimo velikodušno odgovoriti Kristu. Tko se njemu potpuno povjeri, nije ništa izgubio. Bog uvijek daje više nego što traži. Traži naše srce, ali daruje samoga sebe. Neka naše životno geslo bude: Neka nam ništa ne bude važnije od Krista.

Liturgijsko je pjevanje predvodio katedralni zbor. Nakon misnoga slavlja vjernici su častili blaženičine moći, a slavljeničko se druženje nastavilo u pinakoteci biskupske palače.

Angelina Tadić

Ivanić-Grad

Vjernici župe sv. Petra apostola u Ivanić-Gradu ustrajno su se i vjerno trodnevnicom pripremali na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga. Sve su molitvene nakane bile prikazane za potrebe župne zajednice, za nova duhovna zvanja, za obitelji, mlade i bolesne te za sve one kojima je potrebna Božja pomoć i utjeha.

Misno slavlje prvoga dana trodnevnice predvodio je naš župnik vlč. Branko Koretić i govorio o križu kao mudrosti vjerničkoga života, jer kršćanin upravo u raspetome Kristu pronalazi snagu za nošenje životnih poteškoća, kako je to svjedočila i bl. Marija Propetoga. U tomu ju je vodio Duh Božji, kao što vodi i sve one koji se trude nasljedovati Isusa Krista. Koji vjeruju Bogu, žive s njim i za njega. Oni i kad umiru, ostaju – kao naša blaženica – djelotvorni svjedoci u duhu i karizmi koju su živjeli i prenosili drugima. I sestre Družbe Kćeri Milosrđa, po uzoru na svoju majku utemeljiteljicu, svojim su radom i nesebičnim služenjem ostavile dubok trag u našoj župi.

Misna slavlja drugoga i trećega dana te spomendana predvodio je vlč. Kristijan Pezić, župnik iz Oborova. Tumačeći evanđeoske odlomke, govorio je o životu i duhovnoj baštini bl. Marije Propetoga, o njezinoj vjernosti Bogu i predanosti Kristu. Svojim služenjem bližnjima i danas nadahnjuje ne samo svoje duhovne kćeri nego i mnoge nasljedovatelje. Zlo nas mnoštvom briga, obveza i tereta nastoji udaljiti od Boga i odvratiti od njegova glasa, ali da bismo otvorili srce Božjoj riječi i milosti trebamo živjeti sakramentalnim životom. S tom nakanom se utječemo i u blaženičin zagovor.

Nakon pričesti Biseri Očeva milosrđa su o 60. obljetnici smrti bl. Marije Propetoga izveli prikaz posljednjih trenutaka njezina zemaljskoga života, čime su oslikali svetost njezina pot-

punoga predanja Bogu i ljubav prema sestrama u Družbi, kao i prema hrvatskom narodu.

Liturgijsko je pjevanje predvodio veliki mješoviti zbor. Vjernici su posebnu blizinu s blaženicom doživjeli u čašćenju njezinih relikvija.

s. M. Jelena Krilić

Metković

Spomendan bl. Marije Propetoga naša je župa sv. Ilije proroka proslavila svečanim misnim slavljem u crkvi sv. Franje Asiškoga, koja je u jubilejskoj godini o 800. obljetnici titularove smrti određena za jubilejske pobožnosti četvrtkom, kad se posebice časti sveta euharistija. Prije mise molila se krunica Predragocjene Krvi Kristove, a bila je i prigoda za svetu ispovijed. Kao predvoditelj misnoga slavlja naš je župnik fra Denis Šimunović govorio o blaženičinoj povezanosti s Kristom i njezinoj franjevačkoj duhovnosti u koju je urastala još od svoje mladosti kao franjevačka trećoredica. Nastavila je to živjeti i u Družba Kćeri Milosrđa Trećega samostanskoga reda sv. Franje koja je utemeljena u Blatu 4. li-

stopada 1920. godine, upravo na blagdan sv. Franje. Nadahnjivala se na životu sv. Franje koji je na svome tijelu nosio Kristove rane, a već i njezino redovničko ime odaje blizinu s Propetom.

Budući da se četvrtkom posebice časti euharistijsko otajstvo, kao spomen na Veliki četvrtak, vjernici su primili pričest pod obje prilike – Tijela i Krvi Kristove, a nekima je to bilo prvi put u životu pa nisu izostale ni suze ganuća. Na kraju svete mise vjernici su imali prigodu iskazati štovanje relikvijama bl. Marije Propetoga. Liturgijsko je pjevanje predvodio zbor zajednice sluga Božjega o. Ante Gabrića. Molimo zagovor bl. Marije Propetoga da budemo vjerni svjedoci Kristove ljubavi milosrđa.

Novska

Mise trodnevnice i spomendana bl. Marije Propetoga u župi sv. Luke evanđelista predslavio je župnik župe Prečistoga Srca Marijina iz Ilove vlč. Josip Euzebij Knežević, u zajedništvu s našim župnikom vlč. Milanom Vidakovićem i vlč. Marijom Večerićem, župnikom župe bl. Alojzija Stepinca u Novskoj. Svaki dan prije euharistijskoga slavlja bila je pobožnost koju su predvodile sestre Družbe Kćeri Milosrđa sa svojim suradnicima Biserima Očeva milosrđa i Poslanicima Milosrđa. Nakana je bila da se takvom molitvenom pripravom vjernike dublje uvede u euharistijsko slavlje, čemu su pridonijela i blaženičina promišljanja uz otajstva krunice, klanjanje križu i Presvetom oltarskom sakramentu. Proslavu spomendana započeli smo molitvom krunice i litanija bl. Mariji Propetoga u samostanskoj kapelici Družbe Kćeri Milosrđa, a nastavili procesijom s blaženičinim moćima do župne crkve. Misnik je propovijedao o ljepoti vjerničkoga života posvećena Bogu, kako ga je živjela i bl. Marija Propetoga, posve predana u Očeve ruke po Isusu Kristu, u snazi Duha Svetoga. Svetost njezina života neka i nas potiče na takvu predanost.

s. M. Kristina Injić

Osijek

Proslava spomendana bl. Marije Propetoga i ove je godine svečanije obilježena u župi sv. Obitelji u Osijeku. Na večernjoj svetoj misi svoju ljubav prema blaženici na poseban su način izrazili polaznici vrtića »Marije Petković« koji su euharistijsko slavlje obogatili svojom pjesmom i igrokazom. Dječji glasovi uvijek nađu put do svakog ljudskog srca. Euharistijsko je slavlje predslavio župnik fra Dragutin Bedeničić. Na kraju svete mise zahvalnu riječ u ime sestara Družbe Kćeri Milosrđa uputila je s. M. Irena Bajan. Kao i svake godine i ove su mnogi vjernici došli proslaviti ovaj spomendan te se glas o svetosti naše drage blaženice iz godine u godinu sve više širi. Zahvalne smo Gospodinu za svaki dan zajedništva s djecom koja su nam povjerena odgoj i čuvanje u našem vrtiću.

s. M. Irena Bajan

Split

Župa Pomoćnice kršćana na Kmanu u Splitu koju vode oci salezijanci trodnevnicom se pripravljala na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga, a svete mise predslavili su redom don Mario Bobić, don Sanjin Jurić i don Niko Tunjić dok je liturgijsko pjevanje svaki put predvodio jedan od zborova: dječji, župni zbor ili VIS Gloria. Prije mise se molila krunica s blaženičinim razmatranjima i njoj posvećene litanije, čime su joj se vjernici utjecali u zagovor u svojim potrebama.

Misu spomendana predslavio je župnik don Mario Bobić, a u liturgijskom pjevanju su sudjelovale sve naše pjevačke snage. Župnik je u svojoj propovijedi na temelju evanđeoske prisudobe o bogatom mladiću i pozivu koji mu je Isus uputio da sve ostavi i pođe za njim, govorio i o Isusovu pozivu svakome od nas danas, jednako kao što je to bilo nekoć upućeno bl. Mariji Propetoga. Ona je tad odgovorila na Isusov poziv i dopustila da se u njoj razvije duh milosrđa iz kojega se rodila i Družba Kćeri Milosrđa. I nas danas Gospodin gleda pogledom ljubavi i poziva nas da se oslobodimo onoga što nas sputava kako bismo ga neopterećeno slijedili. Neka nam bl. Marija Propetoga bude poticaj u tom odgovoru Isusu i zagovornica da u njemu ustrajemo.

Poslije pričesti polaznici splitske podružnice vrtića »Marija Petković« pjesmom su slavili Gospodina i zahvalili mu na svojoj nebeskoj zaštitnici. Na kraju je misnik blaženičinim štovateljima udijelio pojedinačan blagoslov s njezinim relikvijama.

s. M. Jasna Crnković

Subotica

U subotičkoj župi sv. Roka i ove je godine održana devetnica uoči spomendana bl. Marije Propetoga koju ova župe od njezina proglašenja blaženom 2003. godine časti kao svoju suzaštitnicu, a u župnoj crkvi joj je uređena i kapelica. Časte je i drugi vjernici grada Subotice i okolice, a naša dva dječja vrtića nose njezino ime. Po blaženičinu su se zagovoru u nas dogodila mnoga uslišanja, a neka su bila ravna čudu, o čemu smo već govorili i pisali. Zato se na devetnicu svake godine okupe mnoga djeca i mladi, obitelji i drugi u molitvenim nakanama, koje su istaknute za svaki dan, kao što su traženje posla, financijski problemi, duhovna zvanja, misije i misionari, stari i bolesni kojima se podijelio i sakrament bolesničkoga pomazanja. Prikupljali smo novčane priloge za siromahe, a posebno se pomoglo obitelji u većoj poteškoći. U molitvi vjernika su iznesene molitve i nakane blaženičinih štovatelja koje su prije predali. Nedjelja u devetnici je svake godine posvećena obiteljima s djecom, osobito novorođenčadi, pa je na jutarnjoj i večernjoj misi bio poseban blagoslov obitelji i djece po zagovoru bl. Marije Propetoga.

Na sam spomendan bl. Marije Propetoga sudjelovalo je više vjernika jer smo imali i posebne goste. Na misi su sudjelovala i djeca subotičkog oratorija te predstavnici hrvatskih institucija i udruga, budući da je poslije svete mise otkrivena spomen-ploča u znak zahvalnosti što je u crkvi sv. Roka mons. Blaško Rajić 1911. godine slavio prvu svetu misu zahvalnicu Dužijance koju je prvi put organiziralo javno Katoličko divojačko društvo. Ove godine Dužijanca se održala 116. put. Svetu je misu predslavio župnik subotičke župe Uskrsnuća Isusova i biskupijski savjetnik preč. Vinko Cvijin u zajedništvu s domaćim župnikom mons. Andri-

jom Anišićem i nekoliko svećenika, a đakonsku službu je vršio salezijanac Marko Mihoković.

Preč. Cvijin je tumačeći evanđelje o bogatom mladiću kazao da je mladić otišao od Isusa žalostan jer je imao velik imetak, a mnogo stoljeća poslije, mlada djevojka iz imućne obitelji u Blatu na otoku Korčuli, našla se pred istim Isusovim pitanjem i pogledom. Ali ona nije otišla tužna zbog velika imanja, nego je uzvratila pogleda Isusu i sve mu prepustila, sav svoj život. Odlučila je isprazniti svoje ruke od obiteljskog imetka kako bi ih Bog mogao napuniti svojim milosrđem za sve te potrebne koji su bili oko nje. Kada je 1920. godine osnovala Družbu Kćeri Milosrđa, krenula je u svijet doslovno bez ičega, oslonjena isključivo na Božju providnost. I gle čuda – ta njezina duhovna sloboda i radikalno siromaštvo postali su njezina najveća snaga. Kada je pješačila prašnjavim cestama i blatnjavim putovima obilazeći naše salaše kako bi prehranila gladnu siročad, njezino je najveće blago bila poniznost. Sjećamo se njezine riječi škrtom domaćinu: »Ako nemate ništa za našu sirotu djecu, dajte nam onda barem svoj blagoslov...« Tamo gdje je bogati mladić vidio gubitak i žalost, bl. Marija Propetoga je pronašla čistu, nepatvorenu radost evanđelja. Ona nije otišla žalosna, nego je radosno donosila nadu kamo god je dospjela.

Na misnim je slavljinama pjevao župni zbor pod ravnanjem s. M. Silvine Milan uz orguljašku pratnju mr. Ervina Čelikovića. Na kraju svete mise djeca iz vrtića u čast svoje zaštitnice otpjevala su pjesmu »Marija dijete«, a posebno se istaknula mala Stela koja često sama pjevuši tu pjesmu svojoj blaženici koja ima čudesan udio u njezinu životu. Slijedila je svečanost otkrivanja spomen-ploče uz glavni ulaz u crkvu, a otkrili su je bandaš i bandašica 116. Dužijance Teo Margetić i Mila Kujundžić. Župnik Anišić je objasnio da je Udruga bunjevačkih Hr-

vata »Dužijanca« izabrala upravo spomendan bl. Marije Propetoga za otkrivanje spomen-ploče zato što je tadašnji župnik Blaško Rajić izvršno surađivao s majkom utemeljiteljicom Družbe Kćeri Milosrđa i uputio je na mogućnost dolaska sestara u župu i gradnju samostana upravo uz župnu crkvu. Sestre Kćeri Milosrđa u Subotici žive i rade već više od sto godina, a samostan je sagrađen 1930.

Sestre Družbe Kćeri Milosrđa, župa sv. Roka i UBH »Dužijanca« priredili su domjenak za sve sudionike proslave spomendana.

mons. Andrija Anišić

Valpovo

Župa Bezgrešnoga Začeca Blažene Djevice Marije u Valpovu i ove se godine trodnevnicom pripravljala na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga, utemeljiteljice Družbe Kćeri Milosrđa, čije sestre već dugi niz godina djeluju ovdje. Svaku je večer prije svete mise, koju je predslavio fra Andreo Matanović u zajedništvu s kapelanom vlč. Vladimirom Sabom, bilo razmatranje s molitvom koje je predvodila s. M. Zrinka Vuković, a bila su posvećena ovim temama: »Kći mi je teško bolesna – U boli tražimo Božju blizinu«, »Žetve je mnogo, a radnika malo – Srce koje ljubi vidi potrebe drugih« te »Primi i vrši svoje poslanje – Pozvan sam i poslan«. Prije mise spomendana molila se krunica uz blaženičina razmatranja o otajstvima. Liturgijsko je pjevanje predvodio Mješoviti župni zbor sv. Cecilije, a slavlje su obogatila i djeca svojom prigodnom priredbom. Nakon svake mise bila je prigoda za čašćenje blaženičinih relikvija.

s. M. Zrinka Vuković

Zagreb – Trešnjevka

Spomendan bl. Marije Propetoga svečano je proslavljen u zagrebačkoj župi sv. Josipa na Trešnjevki. Budući da je ove godine 60. obljetnica od blaženičina prijelaza u vječnost, koji je nakon njezina proglašenja blaženom 2003. godine uzet za njezin liturgijski spomen, sestre Družbe Kćeri Milosrđa priredile su na temelju zapisa iz kronike razmatranje o posljednjim danima svoje majke utemeljiteljice u Rimu. Tim je razmatranjem započela proslava spomendana, a u njemu se očitovala blaženičina priprava i spremnost na radostan prijelaz u zagrljaj svojga nebeskoga Zaručnika. Svetu je misu predslavio župnik iz Pakraca vlč. Jozo Zorić, u zajedništvu sa župnikom domaćinom vlč. Damirom Ocvirkom i župnim vikarom vlč. Sebastijanom Valjavcem, a u propovijedi je kazao da u životima svetaca i blaženika otkrivamo da su postali gorljiva duha kad su otkrili Boga u svom životu ili kad su otkrili čovjeka i u njemu Božju nazočnost. U životu bl. Marije Propetoga vidimo da je ona svoj put posvećenja pronašla u djelima milosrđa i ljepoti kršćanske svetosti. Posebice joj je bila poticajna Isusova riječ iz Ivanova Evanđelja: »K svojim dođe, ali ga njegovi ne primiše« (1,11). Njezin život svjedoči da iskre-

na ljubav prema Bogu i prema ljudima dolazi iz čista srca. Samo čisto srce omogućuje čovjeku da se susretne s Bogom, a potom i s drugim čovjekom. Stoga je svakom Kristovu vjerniku neizmjereno važno čistiti svoje srce od negativnih osjećaja i poriva, od negativnih misli i svega što mu odvraća pogled od Boga, a time i od ljudi.

Proslavi spomendana prethodila je trodnevna priprava. Prvog dana se prije mise molila krunica s promišljanjima bl. Marije Propetoga, a misno je slavlje predvodio župnik vlč. Ocvirk. U ozračju jubilejske franjevačke godine o 800. obljetnici smrti sv. Franje misnik je govorio o franjevačkoj duhovnosti koju je živjela i bl. Marija Propetoga. Drugoga su se dana prije svete mise razmatrale »Hvale i zazivi vječnom Ocu« koje je sastavila bl. Marija Propetoga u svom velikom žaru da se u Crkvi više slavi Boga kao Oca. Misu je predslavio župni vikar vlč. Valjavec. Nakon popričesne molitve župljanin Dražen Brodarić svjedočio je o svome vjerničkom odrastanju i sazrijevanju u župi i koliko mu je značila prisutnost blaženičinih duhovnih kćeri, sestara Družbe Kćeri Milosrđa koje su sve do nedavno djelovale u župi, posebice njihova požrtvornosti i radost u susretu. Trećega su dana prije mise vjernici u klanjanju pred Presvetim oltarskim sakramentom razmatrali put svjetla prema promišljanjima bl. Marije Propetoga, što su sudionici slavlja nastavili i nakon mise u bdjenju, ali sad osnaženi i osobnim susretom s Kristom u svetoj pričesti. Liturgijsko je pjevanje svih dana predvodio Zbor gospođa s orguljašem mo. Jurjem Ivanićem.

s. M. Katarina Mihić

Zagreb – Trnovčica

Već nekoliko godina zaredom u župi Blažene Djevice Marije Majke Crkve i sv. Maksimilijana Kolbea u zagrebačkoj Trnovčici na poticaj vrijedne župljanke Ane Crnjac, osobite štovateljice bl. Marije Propetoga, održava se trodnevna uoči blaženičina spomendana. Prije svete mise se i inače molila krunica, a u ove dane je ona bila

prožeta blaženičinim razmatranjima o otajstvima, a potom su se molile litanije blaženici. Molitvena je nakana bila za blaženičino proglašenje svetom, a njezin smo zagovor molili za Crkvu, za župu i na osobne nakane. U našoj se župi osobito časti Božje milosrđe uprizoreno u zavjetnom reljefu Milosrdnog Isusa, a blaženica je svoju družbu posvetila Bogu kao izvoru milosrđa. I njezin reljef resi našu župnu crkvu, koji je – potaknut Duhom Svetim – postavio naš prvi župnik p. Andrzej Wosko, SCJ.

Misu spomendana predslavio je naš župnik p. Mirko Sadak, SCJ i govorio o blaženičinu služenju siromašnoj djeci i drugim potrebitima, posebice u borbi protiv gladi koja je tada, poslije Prvoga svjetskog rata, mučila mnoge. Ljubav ponajprije prema Gospodinu, a onda i prema siromasima, utkala je u svoju Družbu Kćeri Milosrđa koja danas djeluje na tri kontinenta šireći Božje milosrđe.

Zahvalni Bogu za ovu blagoslovljenu svjedokinju njegova milosrđa, zazivamo je za nebeski zagovor u svojim potrebama. Blažena Marijo Propetoga, moli za nas!

Marija Vuković

Zadar

Uoči spomendana bl. Marije Propetoga u našoj župi Gospe Loretske u Arbanasima izložene su blaženičine moći i dane na vjerničko čašćenje, a na sam spomendan slavljene su jutarnja i večernja misa na čast naše blaženice, kako je liturgijski određeno. I u crkvi sv. Šime u Zadru, gdje su sestre Družbe Kćeri Milosrđa dugi niz godina blagoslovljeno djelovale, svetu je misu slavio župnik don Damir Šehić. Svugdje se propovijedalo o karizmi milosrđa koja se Božjom providnošću utjelovila u našoj blaženici i njezinoj družbi.

Zahvalne smo dragom Bogu što smo i u našoj samostanskoj kapeli posvećenoj bl. Mariji Propetoga mogle na njezin spomendan slaviti svetu misu koju je služio don Ante Bulat, kape-lan u našoj župi Gospe Loretske. Tako su i naše dvije bolesne sestre, s. Mirjana i s. Edita, mogle slaviti misu spomendana naše blažene majke utemeljiteljice. U našoj smo zajednici molile devetnicu našoj blaženici pred njezinim izloženim moćima.

Neka se Gospodin Bog proslavi po našoj bl. Mariji Propetoga i po karizmi milosrđa koju žive njezine duhovne kćeri u domovini i širom svijeta.

s. M. Fatima Kršlović

Svečarice srebrenoga jubileja

Redovničke svečanosti u Blatu, 6. kolovoza 2026.

Redovničke svečanosti Družbe Kćeri Milosrđa održavaju se na blagdan Preobraženja Gospodnjega ili kako se još naziva blagdan Lica Gospodnjega 6. kolovoza. Ove su godine svečanostima prethodile trajna formacija na poluo-toku Prižbi i duhovne vježbe u Blatu. U trajnoj formaciji sestre su zajednički promišljale odba- rane pouke bl. Marije Propetoga i po njima uranjale u duh i karizmu Družbe. Duhovne je vježbe vodio o. Zdravko Barić, misionar mon- fortanac i vojni kapelan u Zagrebu. Sestre su svakodnevno dublje ulazile u duhovnost Druž- be i u euharistijskom klanjanju i slavlju preda- vane svoj redovnički hod Gospodinu uz grob svoje majke utemeljiteljice u njezinu svetišću.

Slavlje je započelo u dvorani novicijata Kuće matice gdje je okupljenu zajednicu pozdravila provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić, a svečarice s. M. Jasna Crnković i s. M. Kristi- na Glasnović su zahvalile Bogu i svim pratite-

ljima za svojim 25 godina u redovničkim zavje- tima. Sudionici su se u svečanoj procesiji upu- tilu u župnu crkvu Svih svetih gdje je euhari- stijsko slavlje predvodio mons. Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup, u zajedništvu s mjesnim župnikom vlč. Željkom Kovačevićem i pastoralni pomoćnikom vlč. Željkom Batini- ćem, župnikom župe sv. Josipa na Trešnjevci u Zagrebu vlč. Damirom Ocvirkom, župnikom župe sv. Tome apostola u Mostaru vlč. Brani- mirom Bevanda te dr. sc. Vladimirom Duga- lićem, svećenik Đakovačko-osječke nadbisku- pije i profesorom moralne teologije na Katolič- kom bogoslovnom fakultetu u Đakovu koji je propovijedao. Sestre svečarice su u propisanu obredu obnovile svoje redovničke zavjete. Li- turgijsko je pjevanje predvodio župni zbor pod ravnanjem s. M. Danijele Škoro. Slavlje je za- vršilo procesijom do blaženičina svetišta u za- hvalnosti Bogu za ove dvije blaženičine duhov- ne kćeri i njihov put u Družbi Kćeri Milosrđa.

»Kćeri moje, shvatite veliku potrebu svoga posvećenja!«

*Pozdravni govor s. M. Emile Barbarić,
provincijalne predstojnice*

Poštovana i draga provincijalna savjetnice i mjesna predstojnice s. Mirjam, sestre Kuće matice, sve moje drage sestre i novakinjo, predra-ge moje sestre svećarice srebrenoga jubileja s. Jasna i s. Kristina,

danas na svetkovinu Preobraženja Gospodi-nova, sabrane u dragoj nam kolijevci Družbe, svaka od nas osobno doživljava svoje preobra-ženje i duboko ga osjeća u svom srcu koje sa-mo Gospodin pozna u svoj njegovoj istinitosti, Gospodin kojega svaka od nas osobno doživlja-va kao svojeg jedinog zaručnika i svoju jedinu ljubav. Danas ponovno u svakoj od nas odzva-

nja Isusov poziv koji nam je uputio osobno, a kojega je svaka od nas jednom razabrala: »Usta-ni, dragano moja, ljepoto moja i dođi« (Pj 2,14).

Danas se na osobit način, moje drage sestre srebrenoga jubileja, s. Jasna i s. Kristina, obra-ćam vama koje na različite načine pratim od ulaska u samostan kada ste započele prve sla-bašne korake i došle do ovoga zahvalničkoga dana proslave 25. obljetnice redovničkih zavje-ta. Pozdravljam vas iskreno sestrinski i želim vam da današnji dan proslave svoga srebrenoga jubileja doživite kao obnovu onoga zanosa i po-leta od prije 25 godina. Prevalile ste s Božjom

pomoću lijep dio godina i pred vama je, ljudski gledajući, zrelo razdoblje posvećenoga života, s novim izazovima i novim mogućnostima za cjelovito ostvarenje. Ono što ste do danas iskusile ostaje vašom trajnom baštinom, svjedočeci o pouzdanosti onoga na čemu počiva vaših 25 godina što ste potvrdile izabranim citatom na spomen sličici: »Nek' te slave, Gospodine, sva djela tvoja i tvoji sveti nek' te blagoslivlju! (Ps 145,10). Zalog je to i budućnosti koju će prožeti snaga riječi: »Ti imaš riječi života vječnoga« i nitko vam drugi i ništa drugo neće biti važno. Budete li i nadalje znale čuvati tu istinu o sebi i u sebi, nikad vam neće uzmanjkati ulja u svjetiljkama vašega srca. Same znate da je lažna ljudska istina, a Božja je uvijek jedincata i neprolazna. Neka vaše protekle godine budu odskočna daska za još zanosnije življenje prepoznatljivosti i karizme drage nam Družbe. U snazi života i iskustva potičite naše mlađe naraštaje da se stameno gradi samo na neprolaznim vrijednostima koje je zacrtalo evanđelje i koje su vjerno slijedili sv. Franjo i naša majka utemeljiteljica. Tri bisera koje ste primile od Boga i sada ih njemu u hvali uzvraćate obnovljene, blistave i pročišćene neka i nadalje budu kruna vašega življenja. Božja dobrotu i njegova milosrdna ruka neka prati i podiže svako vaše daljnje zalaganje na putu rasta drage nam Družbe

i promicanja njezine karizme. Duh Sveti neka trajno pročišćava vaša djela, molitve i nakane da bi sve što po vama čini bilo posvećeno.

Sve što jeste i što imate samo je dar, a vaša suradnja samo je uzdarje darovanoj ljubavi. Ljubite dragu Družbu, molite i radite za nova duhovna zvanja, poštujujte svoje starije sestre pa vam neće nedostajati nijedna krepost koja je potrebna za autentično, vjerodostojno življenje posvećenja. U toj želji podsjećam na riječi naše majke utemeljiteljice koje je 3. srpnja 1941. godine uputila sestrama:

»Shvatite dobro, kćeri moje, shvatite veliku potrebu svoga posvećenja. A za to se od vas malo zahtijeva: samo malo volje, ljubavi i pravednosti, a to nije tako teško. Da, sestre drage, samo malo volje, a tu nema nikakve teškoće već samo slasti, jer ljubav sve zaslađuje. Mi smo dragovoljne žrtve ljubavi, u požrtvornosti i boli, a duši koja ljubi – sve je slatko i lako. Tražite najviše da upoznate puteve milosti, i ljubavi Kristove u kojoj stoji sva tajna posvećenja i savršenstva. Ljubav neka vas vodi da upoznate puteve savršenstva. Ljubav neka vas potiče da se uspinjete na brdo savršenstva, ostavljajući dole sve niško i zemaljsko, da se što više približite Propetome Kristu, našoj jedinoj meti i svrsi.«

I dok s vama, drage moje sestre svečarice, proživljavam toplinu i iskrenost ovih majčinih riječi, želeći da ih sve u vjeri i ljubavi prihvatimo, čestitam vam današnji dan proslave 25. obljetnice zavjeta, a svakoj od nas osobnu proslavu godišnjice, kojom smo započele ili potvrdile svoju ljubav i vjernost Kristu – bilo to ulaskom u novicijat, polaganjem privremenoga ili doživotnoga zavjetovanja. Svima koje slavimo s našim svečaricama ovaj njihov dan želim da nas njihov obnovljeni žar zahvati da bismo zajedno s njima mogle druge privući Kristovoj ljubavi.

»Dodite, i vidjet ćete!«

**Zahvala s. M. Jasne Crnković i s. M. Kristine Glasnović
za 25 godina zavjeta
(6. kolovoza 2001. – 6. kolovoza 2026.)**

Stojimo ovdje pred vama nakon 25 godina od polaganja prvih zavjeta, zahvalne Bogu za poziv koji nam je uputio da ga slijedimo. Gospodin je doista taj koji nas je poželio za sebe, a mi smo samo slijedile taj glas ne razmišljajući puno kamo će nas sve odvesti. Zanimalo nas je samo gdje stanuje, a on nam je rekao: »Dodite, i vidjet ćete!«

Zahvaljujemo najprije Gospodinu na našim roditeljima koji su nam podarili život i na našim obiteljima koje su nas nesebično dale Gospodinu. Nagradi Gospodine njihovu žrtvu za nas. Mami s. Kristine, koja je jedina od naših roditelja s nama dočekala ovaj trenutak, daj obilje zdravlja i duhovne radosti, a pokojne roditelje pripusti u nebesku radost.

Nismo birale ovu Družbu zbog karizme, duhovnosti ili svetosti utemeljiteljice. To smo istraživale nakon onoga »dodite i vidjet ćete«. Na tom putu vodile su nas i pratile provincijalke, učiteljice, predstojnice, sestre s kojima smo živjele. Zahvaljujemo Bogu za sve vas što nam vas je dao, ali i vama što ste utkale dio sebe i u naše živote. Ne možemo vas sve ovdje nabrajati jer bismo onda morale spomenuti veći dio sestara provincije koje su s nama i jedan dobar dio pokojnih sestara. Pokojnima neka Gospodin udijeli vječnu radost u svome kraljevstvu, a živima milost žarkog jedinstva s njime.

Zahvaljujemo Gospodinu i na svakoj drugoj osobi koja se našla na našem životnom putu, koja nas je poticala svojim povjerenjem da se još više povezujemo s Gospodinom. Naročito

zahvaljujemo onima i za one koji su nas pratili molitvom, znane i neznane. Duboko vjerujemo da ne bismo bile ovdje gdje jesmo da nije bilo njih. Zahvaljujemo Gospodinu i za teške trenutke koji su nas odgajali i prisiljavali da usmjerimo svoj život prema Gospodinu na drukčiji način.

U svom redovničkom životu upoznavale smo Družbu i njezinu duhovnost. Upoznavale smo družbinu karizmu i radile na sebi da bismo joj mogle odgovoriti. I nismo gotovo ni zamijetile da taj put traje već 25 godina, jer još nismo postigle cilj, nismo doradile na sebi sve što smo htjele i što bi trebalo. I kakva nam je onda perspektiva? Što dalje? Sa sv. Franjom zaključujemo: krenimo ispočetka jer do sada nismo gotovo ništa učinile. Preporučujemo se u zagovor sv. Franji i našoj blaženoj majci utemeljiteljici i u vaše molitve da naše predanje Gospodinu svakim danom sve više jača i da nas dovede do vječnoga sjedinjenja s njime.

Preobraženje se događa u molitvi

*Homilija za svetkovinu Preobraženja Gospodinova
prof. dr. sc. Vladimira Dugalića u svjetlu obnove redovničkih zavjeta i
karizme bl. Marije Propetoga*

(Liturgijska čitanja: Dan 7, 9-10.13-14; 2 Pt 1,16-19; Lk 9,28b-36; Mt 17,1-9)

Drage sestre, draga braćo, ako promotrimo Isusovo javno djelovanje, onda možemo uočiti da ono ima dva dijela. U početku, od jeseni 28. godine, Isus se obraća narodu: govori im u prispodobama o Kraljevstvu Božjem te ozdravljenjima i čudesima zorno prikazuje njegov dolazak. Međutim, poslije, Isus se obraća samo učenicima. Nakon Petrove ispovijesti vjere kod Cezareje Filipove, Isus poučava učenike o svom poslanju, kako mora trpjeti, biti izdan i osuđen od vjerskih poglavara, mučen i raspet. Učenici to tada ne shvaćaju te današnji blagdan Preo-

braženja Gospodinova nije tek spomen jednog čudesnog događaja na gori Taboru, nego izvor nade za učenike. Isus im želi reći da njegova smrt nije kraj, nego početak i da će Bog ispuniti svoja obećanja.

To je blagdan koji otkriva smisao svakoga kršćanskog, a posebno redovničkog poziva. Isus vodi trojicu učenika na goru da bi im pokazao svoju slavu, ali još više da bi ih poučio kako se do slave dolazi – putem predanja, križa i ljubavi. Tabor je mjesto susreta neba i zemlje. Isus pred Petrom, Jakovom i Ivanom ot-

kriva svoju božansku slavu. Njegovo lice sjaji poput sunca, a odjeća postaje blistavo bijela. No, Tabor nije cilj. Tabor je priprava za Kalvariju. Isus pokazuje učenicima svoju slavu kako bi, kada dođu dani tame, mogli vjerovati da križ nije kraj, nego put prema uskrsnuću. Daje nadu. Možemo stoga istaknuti nekoliko važnih poruka današnjega blagdana.

1. Teologalne kreposti

Današnji blagdan upućuje nas na življenje redovničkoga i krsnoga poziva u svjetlu triju božanskih kreposti. Preobraženje dolazi nakon Petrove ispovijesti vjere. Vjera se rađa iz povjerenja, vjerujemo onomu koji ima autoritet koji proizlazi iz autentičnosti, vjerodostojnosti. Ne vjerujemo svakome i u sve. Isus svojim životom potvrđuje autentičnost svojih riječi. U drugom čitanju Petar ispovijeda svoju vjeru kao svjedok.

Ta vjera nas otvara nadi, ufanju da će Bog ispuniti svoja obećanja i potiče nas na ljubav prema Bogu i bližnjemu. Nada je, nažalost, krepost o koju se često ogrješujemo: u našim krivim nostalgijama, u našim melankolijama, kad mislim da su sretni trenuci iz prošlosti zauvijek pokopani. Griješimo protiv nade kad klonemo pred našim grijesima, zaboravljajući da je Bog milosrdan i veći od našega srca. U duhu današnjega blagdana možemo reći da je nada dinamična krepost koja povezuje vjeru kao početak i ljubav kao krajnji cilj ljudskog odnosa prema Bogu.

2. Sići s Tabora

Nadalje, Petar bi želio ostati na Taboru. »Učitelju, dobro nam je ovdje biti.« To je sasvim ljudska želja. Svatko od nas želi zadržati trenutke Božje blizine, kada je molitva laka, kada osjećamo mir, kada je sve jasno. Ali Isus ne

dopušta da učenici ostanu na gori. Nakon susreta s Ocem silaze među ljude, gdje ih čekaju bolesni, zbunjeni, grešnici i svakodnevni život. Upravo je to put svake autentične duhovnosti. Pravi susret s Bogom nikada nas ne zatvara u nas same, nego nas šalje drugima. Tabor uvijek vodi prema čovjeku. Može se reći da nas današnji blagdan uvodi u samo srce karizme bl. Marije Propetoga. Ona je znala da se Krista ne susreće samo u kapelici, nego i u ranjenom čovjeku. Njezina kontemplacija nije završavala pred svetohraništem. Ona je upravo ondje započinjala, a nastavljala se u školi, sirotištu, bolesničkoj sobi, u misijama i svugdje gdje je ljudsko dostojanstvo bilo ugroženo. Mogli bismo reći da je njezin Tabor bio euharistijski susret s Kristom, a njezina Kalvarija svakodnevno služenje onima koji su bili zaboravljeni. To je duboka poruka i nama. Preobraženje nije bijeg od svijeta nego novi pogled na svijet. Nakon što smo gledali Kristovo lice, počinjemo ga prepoznavati na licima ljudi koje nam šalje.

3. Redovnički zavjeti

Danas smo svjedoci obnove redovničkih zavjeta, srebrnog jubileja, 25. godina vjernosti Kristu. Možemo u duhu današnjega blagdana reći i da su zavjeti prostor u kojem Krist preobražava srce. Siromaštvo nije samo neimanje. Ono je sloboda da čovjek bude potpuno raspoloživ Bogu. Blažena Marija Propetoga živjela je s dubokim pouzdanjem u Božju providnost. Često nije znala odakle će doći sredstva za njezina djela, ali je znala kome pripada. Siromaštvo je nije osiromašilo – učinilo ju je bogatom Bogom. Takvo siromaštvo oslobađa ruke da mogu dijeliti, a srce da može ljubiti bez računice. Čistoća nije samo odricanje od bračne ljubavi. Ona je nepodijeljeno srce koje

želi da Krist bude njegova prva i najveća ljubav. Tko ljubi Krista svim srcem, sposoban je širiti ljubav koja ne poznaje granice. Zato su sestre Kćeri Milosrđa mogle prihvatiti svako dijete, svakog siromaha, svakog bolesnika kao vlastitoga brata i sestru. Njihovo je srce postalo široko poput Kristova Srca. Poslušnost je možda najljepše izražena upravo u riječima koje odzvanjaju s Tabora: »Njega slušajte.« Poslušnost nije slijepa podložnost nego ljubav koja vjeruje da Bog vodi i onda kada ne razumijemo. Blažena Marija Propetoga nije gradila svoje planove – tražila je Božji plan. Zato je njezino djelo moglo nadživjeti vrijeme, granice i kulture. Poslušnost je otvorila prostor da Bog djeluje.

Kada ljudi nakon susreta s nama osjete više nade, više mira, više povjerenja u Boga, tada je karizma živa. Tada zavjeti nisu samo izrečena obećanja, nego postaju svjedočanstvo da je Evanđelje moguće živjeti.

4. Molitva

No postoji još nešto što nam Tabor otkriva. Molitvu. Evanđelje kaže da se Isus preobrazio dok je molio. To nije nevažan detalj. Preobraženje se događa u molitvi. I naš se život mijenja upravo ondje gdje možda najmanje vidimo promjene – u vjernoj svakodnevnoj molitvi, u euharistiji, u klanjanju, u razmatranju Božje riječi. Blažena Marija Propetoga često je naglašavala da bez dubokoga sjedinjenja s Isusom nijedno apostolsko djelo nema trajnu vrijednost. Mogli bismo mnogo raditi, organizirati, planirati i pomagati, ali ako ne ostanemo u Kristu, lako se umorimo, razočaramo ili počnemo tražiti vlastitu slavu. Samo onaj tko se redovito penje na svoj Tabor može imati snage nositi križ svakodnevice.

Današnji svijet treba upravo takve osobe. Ne one koji mnogo govore o Bogu, nego ljude na kojima se vidi da su bili s Bogom. Kao što je Mojsijevo lice sjalo nakon susreta s Gospodinom, tako i lice čovjeka koji dugo boravi s Kristom poprima drukčiji izraz. Ne nužno izvanjski, nego po blagosti, strpljivosti, radosti, poniznosti i milosrđu. To je preobraženje koje svijet ne može proizvesti niti kupiti.

Karizma bl. Marije Propetoga upravo je to živjela: biti odsjaj Kristova milosrđa. Ne tražiti vlastitu veličinu, nego dopustiti da Kristova svjetlost prolazi kroz našu malenost. Poput prozora koji nije važan zbog sebe, nego zato što kroz njega ulazi svjetlo. Možda je upravo to najveća poruka današnjega blagdana. Isus se preobrazio da bi učenici vidjeli tko je on. Redovnik i redovnica nastoje živjeti tako da ljudi preko njih vide Krista. Ne njihovu sposobnost, ne njihovu organiziranost, ne njihovu učenost, nego Krista.

Molimo danas zagovor bl. Marije Propetoga da nas nauči često se uspinjati na Tabor molitve, ali da ondje nikada ne ostanemo zatvoreni. Neka nas vodi natrag među ljude – siromašne, osamljene, mlade koji traže smisao, bolesne, obeshrabrene – noseći u srcu Kristovo svjetlo. Jer samo ono srce koje je preobraženo Kristovom ljubavlju može postati izvor milosrđa za svijet.

Neka se i na nama ispuni ono što je bilo vidljivo u životu bl. Marije Propetoga: da se iz susreta s Raspetim i Uskrslim rađa ljubav koja ne pita koliko košta, nego koliko još može darovati.

Blagdan Preobraženja stoga je posebno blizak duhovnosti bl. Marije Propetoga. Ona nije tražila izvanredna mistična iskustva, nego je živjela ono što bismo mogli nazvati preobraženjem svakodnevice – da se kroz vjernost molitvi, euharistiji i zavjetima Kristovo svjetlo očituje u konkretnim djelima milosrđa. Tabor nas uči da svaki susret s Kristom mora ostaviti trag na našem licu, u našem govoru i u našim djelima. Pravo preobraženje nije promjena izgleda, nego promjena srca. Kada čovjek dugo boravi s Kristom, postaje sličan Kristu. Tada njegove riječi donose mir, njegove ruke postaju ruke služenja, a njegovo srce postaje mjesto gdje drugi mogu osjetiti Božju blizinu.

Braćo i sestre, Tabor međutim nije mjesto na kojem ostajemo. Tabor je mjesto s kojega se vraćamo drukčiji. Nakon susreta s Kristom silazimo među ljude kako bismo ondje bili njegovo svjetlo. To je živjela bl. Marija Propetoga: u tišini klanjanja gledala je Kristovo lice, a u siromasima, djeci i napuštenima prepoznavala isto to lice. Neka i nama Gospodin udijeli milost da se svaki naš susret s njime pretvori u djelo ljubavi, kako bi ljudi, gledajući naš život, mogli naslutiti ljepotu Kristova preobraženja. Molimo zagovor bl. Marije Propetoga da i mi naučimo živjeti ono što je ona živjela: duboko zajedništvo s Kristom, vjernost Crkvi, radosno služenje najmanjima i potpuno predanje Božjoj volji. Neka nam ona pomogne da svaki naš dan bude mali Tabor s kojega ćemo silaziti noseći Kristovo svjetlo svijetu. Tabor nije mjesto zadržavanja, nego mjesto preobrazbe srca kako bismo postali Kristova milosrdna prisutnost u svijetu. Amen.

s. M. Lucija Juričić,
juniorka Družbe Kćeri Milosrđa,
Šestine, Zagreb

Katolička karizmatika zajednica Nanovo rođeni koja djeluje u župi sv. Stjepana u zagrebačkom Botincu petkom organizira susrete, a tijekom proljeća nekoliko ih je bilo posvećeno promišljanju o Bogu kao Ocu.

Budući da Družba Kćeri Milosrđa, sa svojom majkom utemeljiteljicom bl. Marijom Propetoga, izrazito njeguje štovanje Boga kao Oca, naša je s. M. Zrinka Vuković bila pozvana da na takvom susretu 5. lipnja 2026. održi predavanje pod tim vidikom, a u pohodu joj se pridružila i s. M. Lucija Juričić. Suvoditelj zajednice Josip Bilandžija zahvalio je sestrama na odazivu i pomogao im u pripremi susreta koji je započeo slavljenjem Boga pjesmom, uz spontane molitve okupljenih.

Svoje je predavanje s. Zrinka započela oslikavanjem oca i njegove uloge u životima svoje djece i cijele obitelji. Okupljene je zamolila da se svatko u tišini zapita o iskustvima sa svojim ocem. Od oca se očekuje da svome djetetu dadne osjećaj sigurnosti, zbrinutosti i prihvaćenosti, da ga potiče na stvaralaštvo i u njemu razvija njegove naravne sposobnosti, da ga ohrabruje kad posustane, da ga potiče da se razvija do svojih najboljih mogućnosti. Preslikala je tu sliku zemaljskoga oca na sliku Boga, nebeskog oca. Ako je narušen djetetov odnos s njegovim zemaljskim ocem, onda je najčešće narušen i taj odnos s nebeskim ocem, s Bogom. Ali ako je taj odnos skladen, onda se itekako plodonosno

Božje očinstvo u duhovnosti bl. Marije Propetoga

odražava na odnos s Bogom. To se prepoznaje i u odnosu bl. Marije Propetoga s njezinim ocem Antunom kojega su njegova mnogobrojna djeca, a imao ih je desetero, gledala kao nekog sveca. Tako u blaženičinoj autobiografiji, koju je iz skromnosti pisala u trećem licu, čitamo o njezinu odnosu s ocem ovo:

»Osobito je ona u svom ocu gledala živog sveca, za kojim se njezina duša, poslije Boga, zanosila. Otac je bio, poslije Boga, njen ideal – njena ljubav, kojeg je jako i s poštovanjem kao svetinju ljubila zato što je tako dobar i milosrdan siromašnima, što je tako mučaljiv i zadubljen u neke misli, tako jednostavan i istinit, kao čisto zlato.«

Raznim crticama koje su opisane u blaženičinoj pisanoj ostavštini s. Zrinka je nastavila oslikavati blaženičin odnos sa zemaljskim ocem, koji se sve više odražavao i na odnos s nebeskim Ocem. Posebice je oslikala društvene okolnosti i sredinu u kojoj se to odvijalo, otok Korčulu i mjesto Blato koje je krajem devetnaestoga i početkom dvadesetoga stoljeća ima-

lo desetak tisuća stanovnika, potom Prvi svjetski rat i njegove posljedice, kad se velik dio stanovništva zbog gladi iselio, a mnogo je sirotinje ostalo, posebice djece siročadi. Ne čudi onda što je blaženičin odnos s ocem bio pun ljubavi i poštovanja kad je vidjela kako on stvarno živi ono što Isus naučava u evanđelju i na što poziva sve svoje učenike. Slavila je Boga, nebeskog Oca, za to što joj je darovao takvog zemaljskog oca koji joj je uzor i pravi učitelj kako se ljubi Boga u čovjeku potrebniku.

To joj je otvorilo srce i duh za poslanje koje joj je Bog posredovao preko njezina mjesnog biskupa dr. Josipa Marčelića u osnutku Družbe Kćeri Milosrđa 1920. godine, kad je sa svojim susestrama zbrinjavala i spašavala sirotu djecu i druge nevoljnike. Cijelo se vrijeme u njoj razvijao taj djetinji odnos povjerenja prema Bogu, Ocu nebeskom koji se za sve brine, a ona mu samo otvara svoje ruke i svoje srce, da po tom spašava svoju djecu. Svoje je sestre neprestano poticala da gaje takav odnos s Bogom Ocem. Sastavila im je više molitava, a posebice »Hvale i zazive vječnom Ocu«, da ih redovito mole i tako njeguju svoj duhovni odnos s Bogom kao svojim ocem. Zalagala se za širenje pobožnosti prema Bogu kao nebeskom ocu, čemu se bila osobito posvetila u vrijeme održavanja Drugoga vatikanskoga koncila (1962-1965), kad su je u Rimu, u Središnjoj družbinoj kući gdje je Vrhovna uprava Družbe Kćeri Milosrđa, posjećivali naši hrvatski biskupi koji su dolazili na koncilaska zasjedanja. Poticala ih je da se zauzmu za to da crkveni oce više pozornosti posvete promicanju pobožnosti prema Bogu ocu. Pisala je i papama ne bi li ta pobožnost što više zaživjela u kršćanskome puku.

Budući da smo u jubilejskoj franjevačkoj godini o 800. obljetnici prijelaza sv. Franje nebeskom Ocu, s. Zrinka je podsjetila i na Franjin odnos prema njegovu zemaljskom ocu, Pietru Bernardoneu. Na daleko je poznata ta slika kad se na trgu, pred mnoštvom i mjesnim biskupom taj bogati

trgovac odriče svoga sina koji mu rasipa imanje dijeleći ga sirotinji. Odriče ga se i razbaštinjuje ga, a Franjo skida odjeću sa sebe, pa i to vraća svome ocu, a njegovu golotinju biskup pokriva svojim plaštem. Otada je Franjo doista bio bez igdje ičega i posve je ovisio o svome nebeskom Ocu. Slijedio je Isusa koji za svega svoga zemaljskoga navještaja upućuje na Oca. Nikad nije stavljao sebe na prvo mjesto, nego uvijek govori o Ocu, pa tako i svojim učenicima, kad ga pitaju da ih nauči moliti, daje molitvu »Oče naš«.

Iskustva i bl. Marije Propetoga i sv. Franje u odnosu na nebeskoga Oca, neka budu poticaj da i mi kao Isusovi učenici njegujemo svoj osobni odnos prema Bogu Ocu na kojega nas Isus upućuje. Posvetom »Sve za Isusa, na slavu nebeskog Oca!« s. Zrinka je završila svoj nagovor, preuzimajući ga od bl. Marije Propetoga koja je svoje pouke i sve što je poduzimala uvijek posvećivala Isusu i nebeskom Ocu.

Vrhunac susreta bilo je euharistijsko klanjanje koje je uz pjesmu i spontane molitve predvodio monfortanac p. Mihovil Filipović, a s. Zrinka i s. Lucija su naizmjenice molile »Hvale i zazive vječnom Ocu« koje se moglo pratiti na platnu i tako odgovarati na zazive. Poslije susreta moglo se nabaviti knjižicu »Hvale i zazivi vječnom Ocu« i sa sestrama razgovarati o duhovnosti i karizmi bl. Marije Propetoga i njezine Družbe Kćeri Milosrđa.

Molitveni kutak...

Molitva bl. Mariji Propetoga

Vječni Oče,
u svom neizmjernom milosrđu
htio si da Krist za nas
trpi sramotu križa da nas
njegovom sinovskom poslušnošću
oslobodiš od vlasti Zloga.
Udijeli nam da iskusimo žarku ljubav
prema Kristu i Crkvi
koja je obilježila život i djela
bl. Marije Propetog Isusa.
Dopusti nam
da se radujemo plodovima milosti,
koje izviru iz drveta
Spasiteljeva slavnoga križa,
da mogemo zajedno sudjelovati
u tvojoj vječnoj slavi.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr

www.marijapropetog.hr

Svevišnji,
slavni Bože,
prosvijetli tamu
moga srca
i podaj mi
ispravnu vjeru,
sigurno ufanje
i savršenu ljubav,
smisao i spoznaju,
o Gospodine,
da izvršim tvoju svetu
i istinsku volju.

sv. Franjo Asiški

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Kristina Injić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Juliana Beretić,
s. M. Vlatka Bratinščak, s. M. Jasna Crnković,
s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Janja Jurman,
Katica Knezović, s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima
Kršlović, s. M. Silvana Milan, s. M. Nelija Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vr-
hovne kuće u Rimu, sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 6,00 Eura • BiH 12 KM • ostale
europske zemlje 12 EUR • zrakoplovne pošiljke 25
USD ili protuvrijednost u eurima

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hr-
vatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: kmlilosrdja.blato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25,36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«

bl. Marija Propetoga

Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.

Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

Kunski i devizni račun:

IBAN: HR6824080021100022172

SWIFT/BIC: PAZGHR2X

Partner banka d.d. Zagreb

HR-10000 Zagreb, Vončinina 2

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr

Naslovnica: U župi sv. Roka u Subotici posebno
su slavili suzaštitnicu svoje župe bl. Mariju
Propetoga o njezinoj 60. obljetnici prijelaza u
vječnost devetnicom i svečanom proslavom njezina
spomendana 9. srpnja 2026.

Isusovo je pitanje uvijek isto:

**Što te priječi da me potpuno slijediš,
da u potpunosti daruješ svoje srce meni i mojoj Crkvi, kojoj sam glava?**

Ovo je pitanje osobito važno za vas, dragi mladi.

Na ovo je pitanje bl. Marija Propetoga odgovorila cijelim svojim životom.

**Ona nije dala Kristu samo dio života, nego mu je dala sve,
poput onoga dječaka s pet kruhova i dvije ribice (usp. Iv 6,1-15).**

I upravo zato nije izgubila ništa.

Primila je stotruko više.

**I život blaženih. Ušla je u radost koju svijet ne može dati.
Stekla je duhovnu obitelj koja i danas živi na više kontinenata.**

Našla je mjesto u srcu Crkve.

Postigla je svetost i blaženu vječnost.

***mons. Ivan Štironja, biskup porečki i pulski
na misi blagdane bl. Marije Propetoga u Blatu, 9. srpnja 2026.***